

Ystäväkirje 4/2018
Liisa ja Antti Saarenketo
Uganda, Gulu

Tervehdys kesäisestä Ugandasta.

Vietimme tiiviin kaksiviikkoisen neljällä eteläsudanilaisten pakolaisleirillä. Pohjois-Ugandassa sijaitsevat leirit Bweyale, Bidibidi, Morobi ja Lamwo olivat matkamme kohteina. Leirit sijaitsevat Pohjois-Ugandassa melkoisen matkan päässä toisistaan. Tällä ei oikeastaan matkaa mitata kilometreissä vaan tunneissa.

Kuoppaiset, pölyävät hiekkatiet mahdollistavat vain hitaan etenemisen. Kiire on jätettävä menneisyyteen, ja on vain madeltava eteenpäin ja unohdettava sellaiset tyhmät kysymykset kuin, että olisikohan joku voinut tehdä tälle tielle jotakin? Väliin olimme vain näköetäisyyden päässä Kongon ja Etelä-Sudanin rajasta. Kuuluksa Niilin virtakin tuli ylityttyä pariin kertaa. Ensimmäinen ylitys päästiin pitkää siltaa ylittäen virtahepojen tervehtiessä Niilin ranta-alueen vesilammikoista korviaan heiluttaen. Toisella kerralla ajoimme mastoautomme lautalle. Saimme pahviset moneen kertaan käytetyt peukalopään kokoiset ylityskortit ja viereemme vahvasti aseistetut ugandalaiset erikoisjoukkojen poliisit. Lautta lipui laajan virran yli ja olo oli turvallinen. Niilin vakaasti virtaavaa pintaa katsellessa pulpahti jostain mielen sopukoista ajatus; minäkö se todella olen, joka täällä ihmiskodin alkulähteillä liikun.

Leirit

iankaikkisista tarpeistaan.”

Meidän lisäksi reissulle osallistui pakolaistyöstä vastaava Etelä-Sudanin luterilaisen kirkon pastori Emmanuel Bafuka. Suomesta matkaan liittyi Mailis Janatuinen, joka opetti Ilosanoma-raamattupiiriä. Koimme tuon matkan aikana että monet kantoivat meitä rukouksin, sillä olihan reissumme tiivis ja päivät venyivät pitkiksi. Auto kesti huonotkin tiet ja ylhäältä saimme voimia jokaiseen päivään.

Omalukunsa oli jokaiseen leiriin saapuminen. Jokaisella leirillä on Ugandan pääministerin toimiston alainen komendantti, joka leiriä johtaa. Ilmoittautuminen, lupapapereiden tarkistus komendantin toimistossa kuuluu asiaan itsestänselvyytenä. Vastaanotto oli afrikkalaisen ystävällistä. Erityisesti jäi mieleen erään komendantin toteamus: ” Me vastaamme ihmisten maanpäällisestä hyvinvoinnista ja te heidän

Kahden viikon aikana saimme kuulla useiden pakolaisten selviytymistarinat ja ihmiskohtalot. Voi miten surullista kuultavaa, eikä se elämä edelleenkään helppoa ole. Jokainen ihminen jonka kanssa puhuimme, toivoivat ja rukoilivat Etelä-Sudaniin rauhaa, jotta pääsisivät palaamaan omaan maahansa. Tosin monet myös kertoivat miten heidän kotinsa oli tuhottu ja poltettu (osalla säilynyt), Paluun jälkeen monen on aloitettava elämä alusta. *"Kotimaa on aina kuitenkin kotimaa"*, näin he vakuuttivat.

Monet asiat ja kertomukset koskettivat meitä syvästi, erikoisesti lesket, pienet lapset ja sotaorvot. Heiltä sota oli vienyt molemmat tai toisen vanhemman. Sukulaisäidit tai mummot olivat ottaneet heitä huostaansa ja tuoneet mukanaan rajan taakse. Heitä tapasimme varsinkin kolmella leirillä. Oli sisaruksia ilman vanhempia, jotka totisina

istuivat muiden lasten seassa. Mitähän elämä heidän eteensä tuo, sitä emme tiedä, mutta sen tiedämme, että Jumala on luvannut pitää orvoista ja leskistä huolen.

Kuvassa on Sara-mummo, jolla on jo ikää paljon. Hän huoltaa nyt viittä lastensa perheiden lasta, joilta sota vei vanhemmat. Olot, varsinkin tuolla viimeksi perustetulla leirillä olivat ankeat ja se näkyi ihmisten mielialassa. Elämä on todella selviytymistä päivästä toiseen kaikenlaisen epävarmuuden ja huolten keskellä. Miten usein taas kuulumme nuo sanat; *"Mutta Jumala*

tietää...Häneen turvaamme".

Jokaisella leirillä, Mailiksen Ilosanoma piirin lisäksi, minulla (Liisa), oli mahdollisuus kokoontua myös naisten kanssa erikseen. Lapsille sain pitää myös pyhäkouluja. Koin voimakkaasti sen, että vain Jumalan Sana on se, jolla voimme näitä ihmisiä lohduttaa. Itsestämme meillä ei ole jaettavaa, sillä jos ei Jumala anna siunaustaan on työmme turhaa. Siksi kaikki kiitos kuuluu yksin Hänelle.

Leirien opetukset ja Jumalanpalvelukset pidettiin pienissä pressukirkoissa. Lamwon leirissä kaikki tapahtui puitten alla, koska seurakunnan pressukirkkoa ei ole vielä tehty. Viikon aikana saimme kastaa noin nelisenkymmentä ihmistä. Oli koskettavaa tutustua useisiin nuoriin alle kaksikymppisiin evankelistoihin. Miten tarkasti he seurasivatkaan opetusta ja keskustelivat viisaasti. Koin (Antti) hyvin rohkaisevana ja miellyttävänä opettaa näitä nuoria Herran satureita. Mitä Herra vielä saakaan aikaiseksi heidän elämässään.

Ensiapukurssi

Lokakuussa sain pitää (Liisa) täällä Gulussa kaksipäiväisen ensiapukurssin Bweyalen

20 naiselle. Kurssi päättyi sunnuntaina Bweyalen leirikirkon riemukkaaseen jumalanpalvelukseen. Täytyy sanoa, että taas kerran koin miten Jumala yllätti ja kurssi onnistui yli odotusten. Leiriläisille tuntui henkisesti merkitsevän suuresti myös se, että he pääsivät pois leiriltä ja saivat muuta ajateltavaa. Oli ilo jakaa asioita ja keskustella naisten kanssa. Pieniä imeväisikäisiä konttaili jaloissamme, sulassa sovussa.

”Herra on osoittanut pyhän käsivartensa voiman kaikkien kansojen silmien edessä, niin että maan kaikki ääret näkevät pelastuksen, jonka meidän Jumalamme on tuonut” (Jes.52:10). Lähetystyössä, kuten kaikessa kirkon työssä on viimekädessä kysymys pelastustyöstä. Jumala lähetti hukkuvalle maailmalle avun, Jeesuksen. Häntä me pian juhlimme, ja syytä onkin. Ainut apu jokaiselle, joka Häntä avuksi huutaa. Niin pakolaisleirien vaatimattomissa majoissa kuin, niin kuin itse mielellämme sanomme: ”Suomalaisessa hyvinvointiyhteiskunnassa”.

Jouluksi olemme saapumassa Suomeen ja jos Jumala suo palaamme tammikuun lopulla. Kiitos Taivaan Isälle ja teille jokaiselle, jotka olette tukeneet meitä kuluneen vuoden aikana.

Siunattua Adventinaikaa sekä tulevaa Joulua.

Voimia ja Siunausta

Liisa ja Antti Saarenketo

RUKOUSAIHEITA:

- Kiitos varjeluksesta leirireissulla
- Rauhaa Etelä-Sudaniin ja Nubian maakuntaan
- Matkat ja joulun Suomessa
- Pakolaisleireillä olevat
- Kirkon työntekijät Etelä-Sudanissa, Sudanissa ja Ugandassa

LÄHETYSKANNATUS / Saarenketojen työn tukemiseen SLEY:n tilille Sampo: 800015-779195, IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH viitenumera: 10078 89200 32001 06517 (tai, jos haluat henkilökohtaisen viitenumeron jolloin kannatuksesi näkyy myös seurakuntasi lähetykskannatuksena.) Viitenumeron saat SLEY:n toimistosta: Anna Poukka (09) 251 39 220 tai anna.poukka@sley.fi

Keräyslupa 2017-2021: Poliisihallituksen 31.1.2017 myöntämän keräysluvan RA/2017/100 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja 31.1.2017-31.12.2021 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta julistus-, opetus- ja diakoniatyöhön kotimaassa sekä yhdistyksen lähetyskohteissa ulkomailla.